

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobců: **a) Bc. L. R.** a **b) T. R.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 1. 2019, čj. 1790/19/5300-22442-706033, a ze dne 16. 1. 2019, čj. 911/19/5200-10423-701743, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2019, čj. 8 Af 38/2019-55,

t a k t o :

- I. Žalobcům **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce a) a žalobkyně b) se žalobou podanou u městského soudu domáhali zrušení čtyř rozhodnutí žalovaného. Městský soud usnesením ze dne 16. 7. 2019 vyloučil dvě rozhodnutí, o nichž žalovaný rozhodoval jako správní orgán prvního stupně, k samostatnému projednání. Usnesením ze dne 4. 9. 2019 pak městský soud podle § 7 s. ř. s. postoupil tyto žaloby Krajskému soudu v Brně, v jehož obvodu má žalovaný sídlo.

[2] Proti usnesení městského soudu o postoupení věci podali žalobci (stěžovatelé) kasační stížnost, v níž namítají, že městský soud z jediné žaloby proti čtyřem rozhodnutím žalovaného zmatečně vytvořil několik soudních řízení. Stěžovatelé jsou přesvědčeni, že všechna napadená rozhodnutí jsou spjata s řízením vedeným u Finančního úřadu pro Prahu 6. Proto nesouhlasí s postoupením věci Krajskému soudu v Brně v rozsahu, v němž byla žalobou napadena dvě rozhodnutí žalovaného.

[3] Stěžovatelé dále požádali o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. K této žádosti NSS sděluje, že podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí (s výjimkou procesního rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě

končí) nevzniká stěžovateli poplatková povinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS). Usnesení o postoupení věci nepochybně je takovým procesním rozhodnutím. Stěžovatele tedy netíží poplatková povinnost. Obdobné závěry dovedl rozšířený senát v citovaném rozhodnutí i ve vztahu k povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Jinými slovy, stěžovatelé nemusí být podle judikatury zastoupeni advokátem. Protože však o advokáta požádali, NSS se jejich žádostí zabýval. Dospěl k závěru, že z kasační stížnosti v této věci je zřejmé, proč stěžovatelé napadají usnesení městského soudu; proto není třeba trvat na tom, aby byli zastoupeni advokátem (výrok I tohoto rozsudku).

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Otázkou je, zda městský soud postoupil věc, v níž v prvním stupni rozhodoval žalovaný, Krajskému soudu v Brně v souladu se zákonem.

[6] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je *k řízení místně příslušný zpravidla ten soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.*

[7] Žalobou napadená rozhodnutí, tj. rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 28. 1. 2019 a sdělení žalovaného ze dne 16. 1. 2019, vydal žalovaný, který byl v těchto případech správním orgánem prvního stupně. Na tuto situaci nedopadá žádná zvláštní úprava místní příslušnosti soudu, proto je rozhodujícím kritériem pro určení místně příslušného krajského soudu sídlo žalovaného. Žalovaným je Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně. K projednání žaloby stěžovatelů je proto podle § 9 ve spojení s přílohou č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, místně příslušný Krajský soud v Brně.

[8] Městský soud tedy postupoval v souladu se zákonem, když postoupil věc Krajskému soudu v Brně, protože sám nebyl k projednání žaloby směřující proti těmto rozhodnutím žalovaného místně příslušný. Námitky stěžovatelů, že rozdělení věci bylo neúčelné, zmatečné, svévolné a přepjatě formální, tak nejsou způsobilé zpochybnit rozhodnutí městského soudu o postoupení věci.

[9] Na okraj NSS konstatuje, že soudní řád správní upravuje možnost přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, „*je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné*“ (§ 9 odst. 2 s. ř. s.). Zmíněný institut tzv. delegace vhodné však představuje výjimku ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudce. S uvedenými zásadami by naopak bylo v rozporu, kdyby kritérium vhodnosti bylo nutnou součástí úvahy krajského soudu o tom, zda je dána jeho místní příslušnost (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 7. 2010, čj. 1 As 62/2010-2).

[10] NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[11] Stěžovatelé neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec její běžné činnosti.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu